

opusdei.org

Kerstmis voorbereiden in het gezin

Geneviève is surnumeraire van het Opus Dei. Als moeder van zeven kinderen, in de leeftijd van 10 tot 24 jaar, legt ze ons uit hoe ze de Advent met haar gezin voorbereidt als een tijd van feest en gebed.

11-12-2006

De Advent is voor de christenen een bijzondere tijd in het kerkelijk jaar. Hoe beleeft u deze tijd?

De Advent komt bij mij altijd als een verrassing. Ik denk: Ach, nu al! Want het is geen tijd om passief af te wachten, maar om vooruit te gaan. De Advent is de tijd van het verlangen, een steeds groter en dieper verlangen om in ons hart plaats te maken voor God. Ik doe dit heel eenvoudig en gewoon door vaker te bidden om in mezelf de zaken te reinigen en me vrij te maken ... van mezelf!

Hoe heeft uw lidmaatschap van het Opus Dei de manier kunnen veranderen waarop u deze liturgische tijd beleeft?

Op het eerste gezicht is niets veranderd, maar fundamenteel wel. De vorming, de geestelijke begeleiding die aangeboden worden bij het Opus Dei, en de gelegenheid om te biechten, zorgen ervoor dat alles zijn juiste plaats vindt, zijn juiste maat, zijn diepgang.

Vroeger probeerde ik mezelf te verbeteren om 'redelijk' voor God te verschijnen. Het is vermoeiend, bedrieglijk en tenslotte is het een vorm van navelstaren.

Wat me nu boeit is te proberen om zo vaak mogelijk met Jezus en voor hem te leven.

Heeft dit een weerklank in het familieleven? Gebed met de kinderen, Adventskalenders ...

In de loop van het jaar bidden we elke avond samen met het gezin. Maar soms wordt het echt afgeraffeld: het komt zelfs voor dat we tijdens het gebed ruzie maken ...

In de Adventstijd proberen we een mooier gebed aan te bieden. De omgeving helpt: adventskalenders, voorbereiding van de sterrenhemelhemel van Betlehem als we er na elke inspanning een ster op plakken, adventsliederen. Soms

trekken we een lootje om de volgende dag de ‘geheime vriend’ van een ander te zijn en hem het leven aangenamer te maken.

Op zondagavond is het feest: we voegen een nieuwe kaars toe op de adventskrans en ik bereid een maaltijd met kaarslicht en speciale gebakjes (naar een Duits recept) en warme chocolademelk.

Een ding vergeten we nooit: we gaan voor Kerstmis biechten.

Streeft u ernaar om uw kinderen hetzelfde te laten beleven als wat u beleeft?

Het is zeer moeilijk om door te geven wat je zelf ervaart; ieder kind ontvangt dezelfde boodschap volgens zijn eigen persoonlijkheid.

De grondgedachte is dat hoe beter we ons hart voorbereiden op Kerstmis, hoe mooier het feest zal zijn omdat

we Jezus werkelijk zullen kunnen ontvangen. Ons hart voorbereiden, betekent minder ruzie maken, geen kritiek leveren, niet tien keer opnieuw iets nemen voor 4 uur, diensten bewijzen zonder mopperen ... ik probeer dit allemaal beetje-bij-beetje door te geven, meer als suggestie dan als eis.

Van ouderen kan men een diepgaander godsdienstig leven voorstellen (de heilige Mis doordeweeks, lezingen, bezinningsdagen, biecht). De parochies bieden steeds meer activiteiten aan; we moeten onze kinderen aanmoedigen om eraan deel te nemen.

Met de tijd heb ik geleerd dat het beter is om niet te veel te praten maar om coherent te leven. Als de kinderen zien dat we ons inspannen om op te ruimen, te glimlachen,

goedgehumeurd te zijn, doen ze dat ook.

Hoe kan men de Advent, tijd van zuivering en hoop, uitleggen aan jonge kinderen die voornamelijk in het heden leven?

De tijd is een moeilijk begrip voor kinderen maar ze weten dat als een feest belangrijker is, het ook eerder wordt voorbereid. Dan helpt het openen van een vak op de adventskalender, het plakken van een ster, het toevoegen van een kaars, om de tijd die ons nog van Kerstmis scheidt, te ‘materialiseren’.

De Advent is de opening van winkels op zondag, de tijd voor geschenken ...

Zoals iedereen bladeren we door de catalogi maar we herinneren er ook aan dat ons mooiste cadeau Jezus is. We kunnen gebruik maken van de feeststemming om ons heen, zonder

te vervallen in een ongebreidelde consumptiedrift.

Op de eerste zondag van de Advent hebben we de Kerstmarkt in onze parochie. Op die dag krijgt iedereen wat geld om zijn Kerstboodschappen te doen. Daarna proberen we aan iets anders te denken: een voorstelling voorbereiden, meewerken aan de voorbereiding van een Mis in een verzorgingstehuis, iemand vinden die alleen is, om die uit te nodigen voor Kerstmis.

Gezamenlijk versieren we de kerstboom op 23 of 24 december.

In de kersttijd legt ieder een van zijn geschenken opzij om aan een noodlijdende te geven. Is deze gewoonte niet te zwaar voor uw kinderen?

Dat vind ik eerlijk gezegd niet, want we komen om in de spullen. Het is

wel zo dat sommige kinderen gemakkelijker een mooie knuffel weggeven en andere na een lange overweging een oude, kapotte bal zullen geven. Dan moeten we wat onderhandelen. Als het voorwerp eenmaal gekozen en verpakt is, zijn ze zeer gelukkig.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/kerstmis-voorbereiden-in-het-gezin/> (17-3-2026)